

Wild Geese

You do not have to be good.
You do not have to walk on your knees
for a hundred miles through the desert repenting.
You only have to let the soft animal of your body
love what it loves.
Tell me about despair, yours, and I will tell you mine.
Meanwhile the world goes on.
Meanwhile the sun and the clear pebbles of the rain
are moving across the landscapes,
over the prairies and the deep trees,
the mountains and the rivers.
Meanwhile the wild geese, high in the clean blue air,
are heading home again.
Whoever you are, no matter how lonely,
the world offers itself to your imagination,
calls to you like the wild geese, harsh and exciting —
over and over announcing your place
in the family of things.

from *Dream Work* by Mary Oliver
published by Atlantic Monthly Press
© Mary Oliver

Wilde ganzen

Je hoeft niet je best te doen
Je hoeft niet honderden kilometers
door de woestijn op je knieën te kruipen, vol berouw

Je hoeft alleen maar het zachte dier van je lichaam
Te laten liefhebben waar het van houdt

Vertel mij van wanhoop, de jouwe, en ik vertel je de mijne.
Ondertussen gaat de wereld door
Ondertussen bewegen de zon en de heldere kiezels van regen
over het landschap,
over de vlaktes en de diepe bomen
de bergen en de rivieren.

Ondertussen gaan de wilde ganzen,
hoog in de schone blauwe lucht
weer naar huis.

Wie je ook bent, ongeacht hoe eenzaam,
de wereld geeft zichzelf door je verbeelding.
Roept je, steeds maar weer,
als wilde ganzen, schel en opwindend
naar je plek
in de familie van dingen.